

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת ראה תשפ"א | גליון תתס"ב (שנה י"ח)

האם הזכות של מצות צדקה נשאר לעולם אע"פ שעשה אח"כ עבירות?

יש לחקור האם כוחה של צדקה שמהני אע"פ שאדם עושה עבירות או דילמא מצות צדקה הויה כמו שאר מצוות דמבואר בגמ' סוטה כ"א דעבירה מכבה אותה.

הנה האר"י הקדוש כתב דאע"פ דאיתא בגמ' סוטה כ"א ע"מ א' דעבירה מכבה מצוה, מ"מ מצות צדקה קיימת לעולם.

ובזה מפרש החיד"א בספרו פתח עינים את מאמר הגמ' בבא בתרא י' עמוד ב' א"ר אבהו, שאלו את שלמה בן דוד עד היכן כחה של צדקה, אמר להן, צאו וראו מה פירש דוד אבא פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד, הכוונה שהכוח של צדקה זה לעד, והזכות נשאר לעולם, אפילו אם חלילה חטא אין הזכות נעלם.

וכן בבני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר י' צלא דמהימנותא כתב וז"ל כתב הרב הגדול מורנו החיד"א ז"ל טעם למה נשתנו ונתעלו מצות הצדקה וגמילות חסדים מכל המצות אשר יזכה האדם אשר הש"י בעצמו כביכול יהיה סתרו ומגיניו, דהנה כתיב פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד תהלים קי"ב ט' היינו כמו שאין עבירה מכבה תורה כן אין עבירה מכבה מצות הצדקה ספר הליקוטס תהלים פרק קי"ב משא"כ שארי המצות יש יכולת ביד עבירה ח"ו לכבותה סוטה כ"א א' בקטרוג איזה מלאך מקטרג, ולפי"ז כמו שאין יכולת ביד מלאך מקטרג לכבות המצוה של צדקה כן גם שכרה בלי שום שינוי רק ע"י הקדוש ברוך הוא בעצמו.

ופירש הרב הנ"ל בזה כוונת חז"ל שאמרו ויק"ר פכ"ה ב' בשם רבי חייא בר אבא עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות צל וחופה לבעלי מצות היינו צדקה שנקרא סתם מצוה ירושלמי סוטה פ"ז ה"ד אצל בעלי תורה בגן עדן דכתיב כי בצל החכמה בצל הכסף קהלת ז' י"ב והכוונה כמו שבעלי תורה אין עבירה מכבה תורה, כן בעלי הצדקה אין עבירה מכבה צדקה, וכמו שאלו חוסים בצל כנפיו ית"ש, כמו כן בעלי צדקה.

מעדני אשר: לפי זה נראה ליישב מה דהקשו האחרונים על הא דאיתא בגמ' שבת קל"ט עמוד א' אמר עולא אין ירושלים נפדה אלא בצדקה, שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, ונתקשו האחרונים, דמדוע דווקא בצדקה יפדה ירושלים ולא בשאר מצוות, ולפי הנ"ל אתי שפיר משום דשאר מצוות אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ואם חוטא רח"ל העבירה מכבה את הזכות של המצוה, משא"כ בצדקה שאין עבירה מכבה אותה, לכן בזכות מצות צדקה יבנה ירושלים.

עשיר שאינו נותן צדקה האם מותר לרמאותו

שיתן כסף לקנות עיר ולחלקם לעניים?

בפרשתן ט"ו ז' י' כי יהיה בך אביון מאחד אחיך וגו' נתון תתן לו ולא ידע לבבך בתתן לו כי בגלל הדבר הזה יברך ה' אלוהיך בכל מעשה ידיך וגו'.

איתא במסכת כלה פרק א' הלכה כ"א אמרו עליו על ר' טרפון שהיה עשיר גדול, ולא היה נותן מתנות לאביונים, פעם אחת מצאו עקיבא, אמר לו רבי רצונך שאקח לך עיר אחת או שתיים, אמר לו הן, מיד עמד ר' טרפון ונתן לו ארבעת אלפים דינרי זהב, נטלן ר' עקיבא וחילקן לעניים, לימים מצאו ר' טרפון, אמר לו, עקיבא, היכן העיירות שלקחת לי, תפסו בידו והוליכו לבית המדרש, והביא ספר תהלים והניחו לפניהם, והיו קורין והולכין עד שהגיעו לפסוק זה "פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד" עמד ר' טרפון ונשקו על ראשו, אמר לו רבי אלופי, רבי בחכמה, ואלופי בדרך ארץ.

יש להקשות: איזה היתר היה לו לרבי עקיבא לשקר לרבי טרפון שהולך לקנות לו עיר עם הכסף, וכוונתו היה להוציא ממנו כסף לצדקה לעניים, כך מקשה החיד"א בספרו פתח עינים בבא י' ע"מ ב', וכן הקשה החפץ חיים בספרו אהבת חסד חלק ב' פרק י"ד.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ מה דקימ"ל יורה דעה הלכות צדקה סימן רמ"ח סעיף א' מי שנותן פחות ממה שראוי ליתן, בית דין היו ג' כופין אותו ומכין אותו מכת מרדות עד שיתן מה שאמדהו ליתן, ויורדים לנכסיו בפניו ולוקחין ממנו מה שראוי לו ליתן, ע"כ, וכיון שמוותר לכפות לצורך צדקה אף שלא ברצונו, א"כ בודאי שמוותר לרמות עליו כדי להוציא כסף לצדקה, לכן היה מותר לרבי עקיבא לרמאות את רבי טרפון, כך תירץ החיד"א בספרו פתח עינים בב"ב י' ע"מ ב'.

יש להקשות: ממה שהבאנו במעדני אשר פרשת ראה שנת תשס"ז בשם מרן הדברי יציב זצ"ל וכן משו"ת שבט הלוי זצ"ל דמי שהולך לאסוף כסף לכולל אסור לרמות את האנשים ולומר שהולך לאסוף להכנסת כלה, אע"ג דכופין על הצדקה עי"ש הטעמים וצ"ע.

ב. רבי עקיבא ח"ו לא היה משקר מתחלה לרבי טרפון במה שאמר לו שיקנה עבורו עיר אחת, רק כונתו היה על המלאכים והיכלות העליונים שנבראו מן המצוה הקדושה ההיא שקיומם הוא לנצח, והם ג"כ נקראים בשם עיר כדאיתא במדרש על הפסוק עיר גבורים עלה חכם עיר גבורים עיר של מלאכי השרת עלה חכם זה משה, והכבוד שאדם מתכבד שם ע"י זה הוא ג"כ לנצח וזהו שכתוב וצדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד וגו' ור"ט שנודע לו זה לבסוף ג"כ לא הקפיד עליו ח"ו אדרבה הוסיף בו אהבה ונשקו על ראשו שהחליף לו חצרות זמניים בהיכלות הקיימים, כך תירץ החפץ חיים בספרו אהבת חסד חלק ב' פרק י"ד.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרה"ג יוסף נחמן הלפרין שליט"א בית שמש לרגל שמחת היכנסת בנו כמר ישראל חיים נ"ו לבריתו של אברהם אבינו ע"ה במו"ט ובשעט"מ וברכת מול טוב לאביו דודי הגאון רבי אברהם יהודה הלפרין שליט"א רב קהילת קוזניץ ת"א ומחשבוני רבני בית שמש ולחמו כ"ק מרן האדמו"ר מאשלג שליט"א יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לריות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

קול רינה וישועה באהלי צדיקים
 ברכת מזל טוב לכ"ק מרן אדמו"ר משאץ ויזניץ שליט"א
 לרגל שמחת נישואי נכדו הבה"ח המופלג בתור"ש כמר משה הגר שליט"א
 בן לבנו ידידינו הרה"צ אברהם שמואל הגר שליט"א
 חתן רבי אברהם צבי שטיינברג שליט"א יו"ר מכון מדרש רבה המבואר
 עב"ג נכדת כ"ק מרן האדמו"ר מספינקא שליט"א
 יהא רעוא שמשמחת צדיקים זו ישפע שפע שמחות בעם ישראל

מי שמחפש עניים לתת להם צדקה ואינו מחכה עד שיבואו לבקש

האם גורם שהקב"ה יתן לו מה שחסר לו לפני שיבקש?

כתוב במשלי כ"א רודף צדקה וחסד ימצא חיים וצדקה וכבוד.

יש להקשות: מדוע רק מי שרודף צדקה ימצא חיים ולא מי שנותן כשמבקשים לו, כך מקשה המהר"ל בנתיבות עולם נתיב הצדקה פרק א'.

איכא כמה תרוצים:

א. אמר לשון רודף, כי יש לאדם לרדוף אחר הצדקה והחסד, כמו שאמרו בגמ' שבת ק"ד א' מאי טעמא מהדר אפיה דגימ"ל לדל"ת משום דדרך גומלי חסדים לרוץ אחר דלים, מאי טעמיה פשיט כרעיה דדל"ת לגבי גימ"ל כי היכי דלמצי ליה נפשיה ולא לצטערן, ומאי טעמא מהדר אפיה דדל"ת מגימ"ל דליתן ליה בצנעא כי היכי דלא ליכסף עניא ע"כ, מפני שהעני מתבייש לקבל צדקה ויש לנותן לרדוף אחריו עד שיקבל ולכך כתיב רודף, כך תירץ המהר"ל בנתיבות עולם נתיב הצדקה פרק א'.

ב. כי שכר הצדקה לפי גמילות חסד שבה, היינו שיתן הנותן מצד הטוב שבו שהוא נפש טובה, ולכן אמר רודף צדקה כי כאשר רודף אחר הצדקה מורה דבר זה שהוא בעל נפש טובה שהרי הוא רודף אחר הטוב, ולכן כאשר העני בא אליו ומבקש ממנו ועושה בשביל שלא יוכל לראות בצרתו ונותן לו אין זה מורה על הטוב שבו, כך תירץ המהר"ל בנתיבות עולם נתיב הצדקה פרק א'.

ובבאר מים חיים פרשת חיי שרה **כתב דבר נפלא:** דיש אחד הוא הנקרא בעל חסד שעליו אמרו חז"ל שבת ק"ד א' שכן דרכן של גומלי חסדים לרוץ בתר דלים כי הנה הוא רץ ורודף תמיד לעשות חסד ולא יוכל ממש להיות בלא זה בשום אופן, ולבבו יבער וישקיף ויראה ויביט אולי ימצא איש אשר יצטרך אליו ויעניק לו מטובו, ובבוקר יעמוד וילך וירדוף וישאל אחר הדלים ואביונים אולי ימצא להיטיב להם כי חפץ חסד הוא, ועל זה אמר הכתוב משלי כ"א כ"א רודף צדקה וחסד ימצא חיים כי הוא רודף ממש לצדקה למען עשות חסד להיטיב לאחרים, ויש אשר יקרא בעל הרחמים והוא מי שאין לו מדה הזו לרוץ אחרי הדל לשאול עליו אם ימצאהו, רק כשכבר פגע בעני ויביט בצערו והעני יראה לו פנים של צער אז ירחם עליו ולא יוכל לראות בצערו ונותן לו מטובו אבל אם לא יראה את העני כל ימיו לא יזכור מעצמו לומר אולי יש עני להיטיב לו מחסדו, והנה חילוק גדול יש בין העושה חסד למדת המרחם כגובה שמים מעל הארץ, כי זה תמיד רודף אחר זה ומקדים להכניס אורחים בתוך ביתו ומאכילם ומשקם בשמחה ובטוב לבב עד אין שיעור, ולא דוקא עני לגמרי שאין לו מה לאכול יתן לו פת להחיותו כי אם אפילו עשיר שעני הוא באותו שעה או סתם במי שרוצה ליהנות מטובו ישפיע לו בשמחה רבה כי זה כל חפצו ורצונו, מה שאין כן מדת המרחם שאינו נותן כי אם על הנאנח והנאנק לפניו ברוב צער ובפנים זועפות ומר אבל כשלא יראם לעולם לא יזכור עליהם ואדרבה מסתיר פניו שלא יראה בצרתם כי יאמר שאינו יוכל להביט בצערם כי יאב לבבו ויצטער.

ומסיים הבאר מים חיים וז"ל: ונודע אשר במדה שאדם מודד מודדין לו ולבעל החסד גם הקדוש ברוך הוא רודף לעשות צדקה וחסד אף שהוא אינו מתפלל ומבקש מלפניו כלל וגם לפעמים אינו יודע כלל מהדבר והקב"ה מפליא לו נסים ועושה לו חסדים, ולא כן בעל המרחם כי הקדוש ברוך הוא ירחם עליו בעת צרה כשמצטער ומבקש רחמים מבוראו אז ירחמנו עושהו ולא קודם לראות בצרתו. ולזה הנה בעל החסד הלז כשהולך בשוק ומוצא עני הנאנח ומצטער עד מאוד והעני מראה לו פנים זועפות, והנה ודאי אשר ימלא לו שאלתו, ואכן לא די לו בזה כי זה הוא רק מדת המרחם ולא מדת החסד, והוא דוקא חפץ חסד הוא. ועל כן מה עושה כזה עושה, שכאשר העני מבקשו דינר או שתיים, הוא מוסיף לו על שאלתו ונותן לו ד' או ה' ובוזה ההוספה שמוסיף לו מקיים מדת החסד, כי זה לא שאל מאתו כזה לומר שמרחם עליו למלאות שאלתו, רק מוסיף לו מעצמו כי יש לבבו מדת החסד לתת מעצמו שלא בשאלת העני.

מדוע מי שנותן צדקה על מנת שיחה בני הרי זה צדיק גמור

הרי עושה את זה לצורכו מה הצדקות בזה?

איתא בגמ' פסחים ח' ע"מ ב' הנותן צדקה לעני על מנת שיחיה בני הרי זה צדיק גמור.

הנה בשו"ת תשובות והנהגות כרך ה' סימן רפ"ח מביא פירוש מה ששמע מגיסו הר"ר צבי שכטר ז"ל, ביאור על מה שמפורש בחז"ל הנותן צדקה לעני ע"מ שיחיה בני הרי זה צדיק גמור, שהכוונה שנותן לעני ע"מ שיברך אותו שיחיה בנו, ואף שאינו מחשיב את ברכתו, הלא העני מרגיש טוב בזה שאינו רק מקבל אלא גם נותן, ולכן הוא צדיק גמור שמשתדל שהעני ירגיש טוב כאלו הוא גם נותן, והשכינה ששה ושמחה ביהודי כמוהו, וזוכה לברכת ה' לעצמו ולמשפחתו ואשריו ואשרי חלקו.

מה אמר הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל לגביר שהרויח כסף

והתחיל לשפץ את הבית?

הנה להגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל היה לו עשירים שנתנו לו סכום קבוע בשנה לשיבה, פעם היה לו איזה עשיר שהיה נותן לו מאה דולר בשנה, פעם עבר ליד ביתו ועושה שיפוצים נרחבים ומזבזב הון עתק שאל אותו הגאון מאיר שפירא זצ"ל לאולי מוסיף גם לשיבה אז ענה שלא יכול להוסיף יותר, אמר הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל שעכשיו מבין את הפסוק "הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד" שהבשר ודם משקיע את כל הונו בביתו, אבל צדקתו ההוראת קבע של הצדקה עומד לעד על אותו סכום.

קול המעדנים

שטעביל וורשא של חסידי גור
רחוב יהודה המכבי ירושלים
מעמד שמחת התורה של לימוד מזומנים
במושב תירוש

חברה קדישא של חיפה
סירת הכרמל - מלון קדם

"תשעה עשרה מי יודע"

קריאה נרגשת לרבבות הקוראים בכל קצוות תבל
המתענגים מהגליון מידי שבת בשבתו
במשך שמונה עשרה שנים רצופות

"שלום רב לאהבי תורתך"

אי"ה בקרוב אנו נכנסים לשנת התשעה עשרה לקיומו של הגליון
והנה עול הכספי של החזקת הגליון קשה מנשוא
ומקשה על המשך קיומו של הגליון
לכן אנו נשמח לקבל את החיזוק שלכם להמשך עבודת הקודש
כל המעוניין ליטול חלק בזכות הגדול יתקשר לטל: 053-3166560
אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי

קימ"ל יורה דעה הלכות צדקה סימן רנ"א סעיף ג' דעניי ביתו קודמין לעניי עירו.

יש לחקור האם עניי ביתו קודם אפילו שיש להם אוכל כדי מחייתם רק אין להם הרווחה או דלמא רק כשאין להם כדי מחייתם הם קודם.

הנה בפנים יפות בפרשתן כתב דהמקור להלכה שעניי בני ביתו קודם לשאר עניינים ילפינן מהא דכתוב כי יהיה בך אביון דהאי בך מיותר, אלא העניין הוא שאמרו בקרא דלעיל אפס כי לא יהיה בך אביון דקאי על אדם עצמו, ה"נ קאי על בני ביתו, ואיתא בספרי אביון תאב תאב קודם, נראה דהיינו שחיוב הצדקה היינו לכל אחד לפי כבודו אפילו סוס לרכוב עליו כתובות ס"ז ב' מ"מ מי שחסר לו בעיקר חיותו הוא קודם אפילו בהני דכתיב בתר הכי דקרובין קודמין לאחרים, ועניי עירך לעניי עיר אחרת היינו כשהם שווין, אבל עני ביותר מחבירו חיותו קודם לכבוד חבירו, והיינו דהקדים הכתוב אביון לומר דתאב תאב קודם לכל הנזכר בפסוק אח"ו, לפ"ז י"ל הא דכתיב כי יהיה בך אביון, ולא כתיב כי יהיה אביון בך לומר כיון דמ"בך נפקא בני ביתו לומר דמזונות ב"ב לפי כבודו אינו בכלל התאב תאב קודם דהיינו בניו ובנותיו הסמוכים לשולחנו.

ובשו"ת חתם סופר יורה דעה סימן רל"א כתב ראיתי במורי הפלאה על התורה פרשת ראה כי יהיה בך אביון באחד שעריך דדריש ספרי אביון התאב תאב קודם ושוב דריש עניי עמך קודמין וכו' ועניי קרובין קודמין כתב ז"ל לכן הקדים התאב תאב קודם לומר עניי עירך קודמין לעניי עיר אחרת היינו אם שניהם צריכים למזון או לכסות אבל אם עניי עירך יש להם כדי חיותם אלא שאין להם הרוחה כלל לזה עניי עיר אחרת קודמין לעניי עירך דהתאב תאב קודם עוד דריש בספרי כי יהיה בך אביון בך ר"ל בעצמך היינו בני ביתו קודמין אף לבני עירו ואמר הגאון ז"ל דלהכי כתיב כי יהיה בך קודם אביון לומר לעניי בני ביתו וכדומה לא אמרינן התאב תאב קודם אלא קודמים בכל צרכיהם אפי' לעניי עירך שאין להם מזון ומחיה כלל.

וכן בשו"ת מהרש"ם ח"א סי' ל"ב הוכיח מדברי האור זרוע והרקנטי דכל הקדימות הם לגמרי אפי' לכל צרכיהם.

ובשו"ת עמק שאלה יורה דעה סימן ס"ט דן בדברי הפנים יפות שבח"ס הנ"ל אם כוונתו על אביו ואמו ובניו ובנותיו הקרובים לו ביותר או על כל הקרובים, ודעתו נוטה דעל כל הקרובים.

ובשו"ת שבט הלוי חלק ה' סימן קל"ה ס"ק ה' חולק על זה שכתב דרבים הבינו מדברי החתם סופר דדעתו דקרובים קודם לכל צרכיהם לפני עניי עירו אפילו לכדי מחייתם, בשו"ת מנחת יצחק ח"ה ס"ה ל"ד הביין כן, וכן בספר לקוטי הלכות הלכות צדקה שהביין כן, אבל לפי דעתי לא דקו דרבנן בהא מילתא דמח"ס עצמו שם סימן רכ"ט יוצא בביאור דדוקא אביו קודם לכל צרכיו כיון שיש בזה גם גדר כבוד אב אבל לא שאר קרובים, ואף על פי שבס' לקוטי הלכות הנ"ל ר"ל דדעת הח"ס דשאר קרובים כמו אביו בזה הרוואה בפנים יראה דאין זה אמת, וכמו כן כתב הח"ס בתשובותיו יורה דעה סימן רל"ד דכל הקדימות אינם אלא להקדים ולא לדחות נפשות אחרות כשחסר להם הכי נצרך, אבל מה אעשה שכולם לא דקו בדברי הפנים יפות בפנים שכתב בפסוק כי יהיה בך אביון וז"ל הטור ושו"ע יורה דעה סימן רנ"א ועניי ביתו קודמין לעניי עירו וכו' כפי מה שהעתיק הח"ס בשמו וסיים לפ"ז י"ל הא דכ' כי יהי בך אביון ולא כתב כי אביון בך לומר כיון דמבך נפקא בני ביתו לומר דמזונות ב"ב לפי כבודו אינו בכלל התאב תאב קודם דהיינו בניו ובנותיו הסמוכים על שולחנו ע"כ, הרי ברור מללו דבני ביתו אינו הגדרת קרוביו אלא בני ביתו ממש דהיינו הסמוכים על שולחנו מבניו ובנותיו דזה נמדד בהלכה בערך כבוד עצמו דקודם לכל צרכיו, אבל בקרוביו לא קאמר, וממילא גם הח"ס לא כיון לזה אלא דח"ס לא העתיק דברי הפנים יפות בשלמותן, וגם הח"ס דעתו דקרוביו אינם קודמין לשאר עניינים בכל צרכיהם מלבד אביו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

על הפרשה

- א] חידה. איזה מצוה ששייכת בעבדים נוהגת ענינה גם בזמן הזה?
- ב] חידה. איך יתכן אתה עומד ליד עני, ואתה יודע שהוא עני מופלג, ואין לך חיוב לתת לו צדקה. (עכ"פ לשיטת הרשב"א בשבועות).
- ג] חידה. בהמת חולין מעוברת וייתכן שאסור לעבוד איתה עבודה בגלל העובר שבמעיה, מי הוא ומדוע?
- ד] חידה. הנה אוכל הוא מקבל טומאה ופסול לסיכוך, האם יש הכ"ת שאוכל יהא כשר לדאורייתא לסיכוך?
- ה] חידה. יש לנו כלל מכללי הלימודין שבדרך כלל הוא ממעט וכאן הוא מרבה לנו דין נוסף.
- ו] חידה. יש עיר בא"י שבה יש אולי מצוה מיוחדת לגור בה יותר משאר א"י, ואולי נמצא לזה רמז בפרשתנו?

ידיעת ההלכה

- ז] מדבקה לסימון עמודים, חידוד. הרב ויזר והרב לוי הדביקו בשבת, כל אחד בספר תהילים שלו, מדבקה שקופה רב פעמית צבעונית המיועדת לסמן עמודים, לרב ויזר מותר ולרב לוי אסור מדוע? (שניהם קוראים בכל יום פרק אחד או יותר בספר תהילים והם סימנו את מקום קריאתם בשבת. אותן מדבקות).
- ח] שאילה עשיית שבות בין השמשות של מוצאי שבת. בשבת אחר הצהרה "קפץ הפקק הראשי" בביתו של הרב קליין והבית נותק מחשמל. לאחר שקיעת החמה במוצאי שבת, בזמן בין שמשות, כאשר משפ' קליין הייתה באמצע סעודה שלישית, רצה הרב קליין לקרוא לעובד הגוי של שכנו כדי "שירים את הפקק" ובכך יאיר אור החשמל את הבית והמזגן יחזור לעבוד בחדר בו סעדה המשפחה את הסעודה השלישית. האם מותר לו לעשות זאת?
- ט] שאילה - חימום דבר יבש עטוף במגבת. בשבת בבוקר הוציאה הגב' דויטש מהמקרר שתי תבניות של קוגל תפוחי אדמה, עטפה אותן במגבת והניחה אותן על מכסה סיר שעמד על הפלטה של שבת. הרב דויטש התלבט האם מותר להגיש את קוגל תפוחי האדמה למשפחה. מה הדין? (הנחה: הגב' דויטש עשתה מעשה בשוגג).
- י] שאלת הדף היומי: החדר יחוד שלהם במה היה שונה מהחדר יחוד שלנו בזמנינו?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד שני ב' אלול

